

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Candido. 399.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἡπάτησα, τὸν ἔκ τῶν εἰσαγαγόν-
τες Ἀπολλώνιον, πολλὰ χροῖα πολλὰ
τελεσάμενον, ἐπὶ ἀσφαλείᾳ, φησὶ,
τῆς οἰκίσεως, ἀλλ' οὐδὲν ἔχουσι δει-
ξαι παρ' ἐκείνου γερύμενον. εἰ γὰρ καὶ
λόγους φίλους τῷ ἀνδρὶ ἀναγνά-
ψαντες, καὶ πάντα τὰ κατ' αὐτὸν
ἀκείβωσαντες, οὐκ ἂν τὰς θρυλλη-
μας παρέλιπον πράξεις. ἔχεις δὲ τὸν
Φιλόστρατον ἀκείβωσ τὰ ἐκείνου ἐκ-
θέμενον. καὶ μάθαινε ὡς σαφῆ σκεφαν-
τῆσαν μαγχανῶν, ἐχθροὶ τῷ ἀνδρὶ, ὡς
εἰκὸς, κατεσκευάσαν.

Κανδίδω. τ.εθ.

Σὶ τὸν τις γεωργίας κατέχεις, καὶ
μὴ δὲ τοῖς πολίταις δεομένοις, ἀ-
πώλετο λόγοις βληθεῖς, καὶ πρὸς τε-
φρωθεῖς, εἰ ἐκείνου οἰκίᾳ συγκαίσεως
γεωργία, ὡς κοινὰ συνέχον ἠφάνιστο. σὺ
μὴδὲν ἰδὼ ἴδιον λογικῶν κεκτημένος,
πολλῶν δὲ σοφῶν βιβλῶν ἐπιμενόμενος,
ἔτε μετέχον τῆς ἀφελείας, ἔτε παρέ-
χον τοῖς ταύτης ἐράσει, πὶ οὐ πείσει
κατὰ ταῦτα κακῆροῦ μένος, καὶ παρὰ
θεῶν πτωχὸς μένος, ὡς ἦσαν ἰσχυρὸν κωφ-
λῆ καὶ ἀχρεῖον κτησάμενος.

Παλλαδῖω Διακόνω. υ.

Τὸ, ἡ χμαλώτευσεν ἀχμαλωσίαν,
τοῖς τὸν εἰνάς μοι δοκῶ, ἔς ἀπάτη ὁ
ἐχθρὸς ἡ χμαλώτευσεν, πούτῃς ὁ Χρι-
στὸς ἐκ τῆς αὐτῆς τυραννίδος αὐτῆ
χμαλώτευσεν.

Βενιαμὴν Ἑβραῖω. υα.

Καμὴν καὶ ξένην τὴν τῆς ἐκκλη-
σίας ἔφησεν ἀποστολὴν ἔπιπνευθῆσαν, ἐ-
πειδὴ ἄρτος τὸν ἀγιασμὸν ἐπεπεύ-
θη, τῷ νόμου ἀμασι τὰς θυσίας οὐκ
ζοῦτος. πῶς δὲ οὐ σωφραδῆς ὁ ἔπι νόμῳ
αὐχῶν, καὶ τὸν νόμον ἀγνοῶν, ὅτι τὰ

ceperunt, Tyaneum Apollonium inducē-
tes, qui multa plerisque in locis, tutæ habi-
tationis causa, vt aiunt, effecerit. At nihil,
quod ab illo factum sit, ostendere queunt.
Nam alioqui ij, qui nudos etiam ipsius ser-
mones literis mandarunt, totamque ipsius
vitam accuratè conscripserunt, actiones
eas, quæ vulgi sermonibus celebrantur, o-
miserunt. Habes autem Philostratum, qui
vitam ipsius magna cura & diligentia in
lucem edidit. Ex quo intellige, quàm per-
spicuum huiusmodi præstigiæ calum-
niam viri illius hostes, vt vero consenta-
neum est, concinnarint.

Candido. 399.

Fruentum quispiam, quod ex agricul-
tura collegerat, compressit: & quia id egē-
tibus ciuibus minimè dono dederat, lapi-
dibus obrutus, atque igne consumptus pe-
riit. Quòd si ille frugibus suis conclusis, tā-
quam publica comprimens, de medio su-
blatus est, tu cùm nihil proprium, quod ad
literarum studia attineat, possideas, verùm
multos eruditorum virorum libros emer-
catus, nec utilitatis huiusce particeps ipse
sis, neque eam iis, qui ipsius desiderio te-
nentur impertias, quo non malo multa-
beris, tum hîc accusatus, tum à Deo pœna
& cruciatu affectus, vt qui inutilem & in-
frugiferum thesaurum tibi comparâris.

Palladio Diacono. 400.

Locus hic, Captiuam duxit captiuitatē,
hunc mihi sensum habere videtur: Quos
hostis per fraudem captiuitate oppresser-
at, hos Christus ex ipsius tyrannide ca-
ptiuos rursus traxit.

Beniamin Hebræo. 401.

Nouum ac peregrinum oblationis ge-
nus, quo Ecclesia vitur, excogitatum esse
ais, quia panis sanctificatio commissâ sit,
cùm Lex sacrificia cruore definiat, ac præ-
scribat. Quin autem illud perspicis, qui in
Lege gloriaris, cùm Legem ignores, quòd

M. iiij